

kendskab, til den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat, under følgende omstændigheder:

- a) når den har grund til at antage, at der kan ske tab af skatteprovenu i den anden kontraherende stat;
- b) når en skattepligtig person opnår en nedsættelse eller en fritagelse for skat i en kontraherende stat, som kan medføre en forøget skat eller en skattepligt i den anden kontraherende stat;
- c) når forretningstransaktioner mellem en person, som er skattepligtig i en kontraherende stat, og en person, som er skattepligtig i den anden kontraherende stat, ledes gennem et eller flere lande på en sådan måde, at en skattebesparelse kan blive følgen i en af de kontraherende stater eller i dem begge;
- d) når den har grund til at antage, at en skattebesparelse kan blive følgen af kunstige overførsler af fortjeneste inden for en gruppe af foretagender;
- e) når oplysninger, som er fremsendt til en kontraherende stat fra den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat, har gjort det muligt at fremskaffe oplysninger, som kan være af betydning for skattepåligningen i den sidstnævnte stat.

2. De kompetente myndigheder i de kontraherende stater kan også, uden forudgående anmodning, og med skyldig hensyntagen til deres interne lovgivning sende hinanden oplysninger om ensartede sager, som de får kendskab til i et større antal, og som kan være af betydning ved påligningen og opkrævningen af skatter eller ved inddrivelse og tvangsinddrivelse af skattekrav. Dette skal være betinget af indgåelsen af en passende aftale mellem de kompetente myndigheder. En sådan aftale skal offentligt bekendtgøres, inden videregivelse af oplysninger påbegyndes.

Artikel 32

Indbyrdes modstridende oplysninger

Hvis den kompetente myndighed i en kontraherende stat fra den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat modtager oplysninger om en persons skatteforhold, der forekommer den at være i modstrid med oplysninger, som den er i besiddelse af, skal den give underretning herom til den kompetente myndighed i den anden stat.

Artikel 33

Inddrivelse af skattekrav

1. Efter anmodning fra den kompetente myndighed i en kontraherende stat skal den anden kontraherende stat, under forbehold af bestemmelserne i stykke 5 og artikel 34, inddrive den førstnævnte stats skattekrav, som om de var dens egne skattekrav.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal kun finde anvendelse for skattekrav, for hvilke der er udstedt et instrument, som hjemler tvangsinddrivelse i den stat, der fremsætter anmodningen, og som ikke mere kan bestrides.

3. Med hensyn til skattekrav vedrørende en arvelader eller dennes bo, skal den stat, som anmodes om bistand, inddrive sådanne krav indtil værdien af boet eller af de formuegoder, som er erhvervet af hver af de berettigede i boet, alt efter hvorvidt kravet skal inddrives i boet eller hos de berettigede i boet.

4. Efter anmodning fra den kompetente myndighed i en kontraherende stat skal den anden kontraherende stat foretage sikringsakter med henblik på inddrivelse af ethvert skatebeløb, selv om kravet er bestridt, eller et instrument, der hjemler inddrivelse, alene er udstedt på foreløbigt grundlag eller til sikringsformål.

5. Det skattekrav, med hensyn til hvilket der ydes bistand med inddrivelsen, skal ikke i den kontraherende stat, som anmodes om bistand, nyde nogen fortrinsret, som specielt indrømmes skattekrav i denne stat.

6. Den kontraherende stat, som anmodes om bistand, kan indrømme henstand med betaling eller afdragsvis betaling, hvis dens lovgivning eller forvaltningspraksis hjemler dette i lignende tilfælde, men den skal underrette den anden kontraherende stat herom.

Artikel 34

Forældelsesfrister

1. Spørgsmål om forældelsesfrister for et skattekrav skal afgøres i henhold til lovgivningen i den kontraherende stat, som anmoder om bistand. Den kontraherende stat, som anmodes om bistand, er ikke pligtig til at inddrive kravet, hvis det ikke kunne inddrives i henhold til dens egen lovgivning. Anmodningen om inddrivelse skal indeholde oplysninger om den gældende forældelsesfrist for skattekravet.